

Abstrakt

Cílem práce je odkrýt vztah mezi strategiemi rozšiřování Evropské unie a procesem demokratizace v zemích západního Balkánu za pomoci zkoumání vlivu strategií EU na změny úrovně demokracie ve dvou konkrétních případech: Bývalá jugoslávská republika Makedonie a Srbsko. Efekt nástroje politické kondicionality byl po dobu více než jedné dekády omezen nedostatečným důrazem na demokratické reformy a vyzdvihováním bezpečnostních zájmů, které byly často upřednostněny před cíli, které přímo souvisí s reformami posilujícími úroveň demokracie v daných zemích. Na základě teorie konfliktních cílů práce demonstruje, že nedávno uplatněná strategie EU, jež řadí jednotlivé cíle do vhodné posloupnosti, přičemž cíle související s demokratickým přechodem jsou upřednostněny před bezpečnostními zájmy, je efektivnější v navozování demokratických změn. Následně byly definovány nutné a postačující podmínky pro úspěšnou strategii posloupnosti: silný důraz na demokratické cíle s jasně vytyčenou časovou perspektivou a odpovídající kroky mezinárodních aktérů.